

Les dones tarragonines durant la Guerra Civil

Text: **JORDI PIQUÉ PADRÓ** | HISTORIADOR I ARXIVER

Tot i que durant la Segona República tindran reconegut el dret de vot i l'educació formal de les nenes serà equiparable a la dels nens, la dona continuava sense la formació necessària per entrar en l'àmbit del treball i en l'activisme polític i social, un món bàsicament masculí. Aquesta serà la situació general de la dona fins el 18 de juliol de 1936, quan s'esdevindrà el cop d'estat d'un grup de militars contra el règim legítim de la República que provocarà l'inici de la revolució social i de la Guerra Civil.

En aquest nou període convuls de revolució i de guerra hi haurà algunes dones que tindran un paper important, com la comunista Dolores Ibárruri o l'anarquista catalana Frederica Montseny. A

Tarragona, destacarà Dolors Martí Domènec, que serà nomenada delegada del Departament d'Economia de la Generalitat de Catalunya de la Regió III entre 1937 i 1938.

LA MOBILITZACIÓ ANTIFEIXISTA IMPULSÀ LES AGRUPACIONS FEMENINES PER AJUDAR COMBATENTS I REFUGIATS

A més, en l'àmbit de la propaganda i de la participació en els mítings cal esmentar Teresa Ardèvol, Carme Castells i Rosa Serra, de la secció femenina del PSUC, i Nati Mulet i Amèlia Lucas, de la CNT. Però la seva activitat, en general, serà molt més anònima.

D'una banda, el clima revolucionari afavorirà la participació femenina en l'àmbit polític i sindical i,

per l'altra, les necessitats que comportarà el conflicte bèl·lic possibilitaran que les dones ultrapassin les tradicionals funcions assignades en l'esfera domèstica. La mobilització en

la lluita antifeixista permetrà la constitució d'agrupacions femenines dels diversos partits i sindicats, que assumiran tasques auxiliars i de suport com l'ajut als combatents, els serveis sanitaris, l'assistència social, les campanyes de solidaritat o l'atenció als refugiats.

Les dones seran molt presents i actives en associacions de solidaritat com Socors Roig Internacional, Centúria Floreal de les Joventuts Llibertàries i Socors Roig del Partit Obrer d'Unificació Marxista.

Aquestes entitats tindran més de 2.000 membres d'ambdós sexes repartits entre els diversos comitès locals de la comarca. Campanyes com el "Dia de Madrid", "Pro-Ajut a Euskadi", "Recollida de roba d'hivern per als combatents" o "Segell Pro-Infància" demostraran la solidaritat d'una part de la població i, també, l'activitat desplegada per les dones de la rereguarda.

Igualment serà molt important la seva actuació en el Comitè d'Ajut al Refugiat, que durant el mes d'agost de 1938 haurà d'atendre més de 8.000 refugiats a Tarragona, és a dir, un 26% del total de la població que resideix a la ciutat en aquell moment. En aquest àmbit, el paper de la dona tarragonina serà essencial. |

Dones uniformades en la intervenció del secretari general del POUM, Andreu Nin, en el míting celebrat al Saló Modern, el 15 de novembre de 1936. Fotografia: Vallvé. Centre d'Imatges de Tarragona / L'Arxiu.